

ROMÂNIA
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI
Bd. Libertății 14, sector 5, 050706 București
Tel: +40 21 307 54 00 | + 40 21 307 54 01 | Fax: +40 21 307 54 02 | email: anrc@anrc.ro
www.anrc.ro

Către,

Stimate Domn,

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI	
INTRARE	REGISTRATOR Nr. 7/319073
IEȘIRE	Ziua 29 Luna 08 Anul 07

Ca urmare a adresei Dvs. nr.6877/26.07.2007, înregistrată la ANRCTI cu nr.7/316317/27.07.2007, vă comunicăm următoarele:

1. Asociația Națională a Internet Service Providerilor (ANISP) este o organizație profesională, apolitică, neguvernamentală, având caracter nelucrativ (nonprofit), constituită din persoane fizice și juridice, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.246/2005.

Această asociație are ca obiectiv principal realizarea interconectării rețelelor furnizorilor de servicii de acces la internet din România prin intermediul unui nod de interconectare (RoNIX). Asigurarea unui spațiu comun în care furnizorii au posibilitatea prestării serviciilor proprii de interconectare prezintă anumite avantaje economice și tehnice (de exemplu, asigurarea unui singur circuit prin care se poate realiza interconectarea cu un număr mare de furnizori, față de asigurarea unor circuite individuale cu fiecare furnizor în parte în același scop, asigurarea unui nivel de calitate superior al serviciilor de interconectare etc.), ce pot avea efecte indirecte asupra nivelului costurilor de furnizare sau asupra calității serviciilor de acces la internet și de transmisii de date oferite utilizatorilor finali.

Astfel, RoNIX reprezintă o platformă națională pentru schimbul de trafic dintre rețelele furnizorilor de servicii de acces la internet și de transmisii de date din România, constând într-o rețea de noduri (Internet eXchange-uri) care se dezvoltă în faze succesive, prin instalarea de noduri în mai multe locații. Primul nod RoNIX din București a fost instalat în 2001, într-un spațiu din Palatul Telefoanelor „Victoria” pus la dispoziție de Societatea Națională de Radiocomunicații S.A. (SNR), iar al doilea nod RoNIX a fost instalat în 2005 în locația și cu ajutorul facilităților oferite de iNES Group¹.

În ceea ce privește categoriile de servicii de interconectare ce sunt furnizate prin intermediul nodurilor RoNIX, menționăm că, la nivelul pieței de gros, sunt furnizate servicii de conectare pentru „peering” privat pe bază de acord bilateral între furnizori și servicii de conectare pentru „peering” liber (universal). De asemenea, în scopul conectării la RoNIX, la nivelul pieței de gros sunt furnizate servicii de colocare.

Referitor la serviciul de conectare pentru „peering” liber (universal), precizăm că, în vederea minimizării costurilor și creșterii facilităților oferite utilizatorilor finali ai serviciilor de

¹ Potrivit informațiilor disponibile pe paginile de internet www.anisp.ro

INTRARE Nr.	7/61
IEȘIRE	
DATA	29.08.08 ORA
NUME	
SEMNAȚIUDU	

acces la internet, anumiți furnizori de servicii de acces la internet din România au convenit și au inițiat, sub egida ANISP, un proiect pentru instalarea, punerea în funcțiune și exploatarea unei platforme naționale de interconectare a rețelelor acestor furnizori (nodurile RoNIX).

Serviciul de conectare pentru „peering” privat poate fi furnizat în spațiile în care sunt instalate nodurile RoNIX, pe baza unui acord bilateral între membrii ANISP. De asemenea, acest serviciu poate fi furnizat și în alte locații, în acest caz reprezentând o alternativă din punct de vedere tehnic în situația în care unul dintre furnizori nu este acceptat pentru a se conecta în nodurile RoNIX. Precizăm că anumiți furnizori sunt interconectați în nodurile RoNIX, fără a avea calitatea de membri ANISP (de exemplu, S.C. UPC Romania S.A., S.C. Orange Romania S.A., S.C. Vodafone Romania S.A.).

Totodată, menționăm că serviciile de colocare, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, cu modificările și completările ulterioare, presupun furnizarea spațiului fizic și a resurselor tehnice necesare instalării și conectării, în scopul unei funcționări corespunzătoare, a echipamentului relevant aparținând beneficiarului acestei forme de acces, fiind considerate servicii auxiliare serviciilor de interconectare și, respectiv, serviciilor de acces necondiționat la buclă locală, potrivit prevederilor Deciziei președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.147/2002 privind principiile și precondițiile ofertei de referință pentru interconectarea cu rețea publică de telefonie fixă, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, Deciziei președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1098/2004 privind principiile și precondițiile ofertei de referință pentru accesul necondiționat la buclă locală, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, pentru această categorie de servicii de colocare nu a fost identificată o piață relevantă specifică.

În cazul nodurilor RoNIX, aceste servicii de colocare sunt asigurate de către proprietarii celor două spații în care sunt instalate aceste noduri (SNR și iNES Group). De asemenea, la nivelul pieței cu amănuntul, prin intermediul nodurilor RoNIX pot fi furnizate servicii de acces la internet, precum și servicii de transmisiuni de date, inclusiv servicii VoIP (servicii „Voice over Internet Protocol”). Precizăm că furnizarea acestor servicii pe piață cu amănuntul nu presupune în mod necesar utilizarea serviciilor de interconectare RoNIX, existând, în acest scop, posibilități tehnice alternative (din peste 1400 de furnizori de servicii de acces la internet doar un număr de 30 sunt interconectați în nodurile RoNIX).

2. În sectorul comunicațiilor electronice, principiul care guvernează raporturile comerciale dintre furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice este cel al libertății contractuale, de regulă furnizorii nefiind obligați să negocieze și să încheie contracte în măsura în care acestea nu ar corespunde intereselor lor comerciale. În ceea ce privește conținutul clauzelor contractuale, acest principiu se concretizează în posibilitatea părților de a stabili drepturile și obligațiile corespunzătoare, contractul urmând a fi încheiat cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile.

Acest principiu a fost consacrat în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice de prevederile art.3 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, potrivit cărora „Încheierea acordurilor de acces și interconectare se realizează potrivit principiilor libertății contractuale și negocierii cu bună-credință a condițiilor tehnice și comerciale ale acestora, cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe.” Aceste prevederi legale stabilesc cadrul general de negociere în vederea încheierii acordurilor de acces sau interconectare între

furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, prin încheierea acordurilor stabilindu-se condițiile tehnice și comerciale necesare furnizării serviciilor de acces sau interconectare.

Cu toate acestea, pentru promovarea concurenței și asigurarea protecției drepturilor și intereselor utilizatorilor finali cu privire la serviciile și rețelele de comunicații electronice, legea îl autorizează să înțeleagă necesitatea stabilirii unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice.

Potrivit dispozițiilor art.4 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, „Art.4. – (1) Pentru a se asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului orice operator al unei rețele publice de comunicații are:

a) dreptul de a negocia un acord de interconectare cu orice alt operator al unei rețele publice de comunicații, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricărui dintre cei doi operatori;

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile legii, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricărui dintre părți.”

Așadar, în scopul asigurării furnizării serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, precum și a interoperabilității acestora, la solicitarea oricărui operator autorizat, furnizorul căruia i-a fost adresată cererea are obligația de a negocia un acord de interconectare, părțile urmând să stabilească în cuprinsul acordului condițiile concrete în care se va realiza interconectarea rețelelor, și anume cele privind, în principal, serviciile de interconectare ce vor face obiectul acordului, aspectele de natură tehnică, tarifele aplicabile, calitatea serviciilor și termenul în care se va realiza interconectarea. În ceea ce privește conținutul obligației de negociere instituite de dispozițiile legale citate, furnizorii căror le incumbă această obligație trebuie să manifeste un comportament din care să rezulte voînța neechivocă de a iniția și desfășura tratative în scopul încheierii un acord de interconectare. Cu alte cuvinte, aceste negocieri trebuie să se concretizeze în acțiuni din care să reiasă că furnizorul căruia îi revine obligația de negociere realizează o analiză temeinică a oportunității încheierii unui acord de interconectare cu furnizorul solicitant, bazată pe examinarea unor argumente obiective, precum și pe aducerea acestor argumente la cunoștința celeilalte părți. Tergiversarea negocierilor sau refuzul nejustificat de a încheia acordul nu pot fi considerate că reprezintă executarea obligației de negociere, fiind necesar ca negocierea clauzelor acordului să se realizeze cu bună-cerință și într-un termen rezonabil.

Totodată, precizăm că, în cadrul activității sale privind reglementarea *ex-ante* a sectorului comunicărilor electronice, în principiu, ANRCTI nu poate impune niciunui furnizor încheierea de acorduri de interconectare decât dacă este desemnat ca operator cu putere semnificativă pe o piață relevantă specifică de gros dintre cele identificate de ANRCTI.

Potrivit prevederilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, în calitatea sa de autoritate de reglementare, ANRCTI are atribuția generală de a lua toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării în condiții adecvate, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și maximizării beneficiului utilizatorului final, putând stabili în acest caz și condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul. Însă, art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 constituie o excepție de la

regula generală conform căreia obligații specifice în ceea ce privește accesul și interconectarea pot fi impuse doar operatorilor cu putere semnificativă, în conformitate cu prevederile art.8 din același act normativ. Astfel, aplicarea prevederilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 se poate realiza în cazurile în care impunerea obligațiilor în sarcina operatorilor cu putere semnificativă este insuficientă pentru asigurarea unui mediu concurențial adecvat pe piețele relevante de gros din sectorul comunicațiilor electronice.

În aplicarea prevederilor legale menționate mai sus, ANRCTI poate impune obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali. Obligațiile astfel impuse trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

În situația în care, pentru a asigura accesul și interconectarea, precum și interoperabilitatea serviciilor, autoritatea de reglementare apreciază necesară luarea unor măsuri în conformitate cu dispozițiile art.5 alin.(1)-(3) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, căile procedurale prin care ANRCTI poate lua aceste măsuri sunt stabilite de prevederile art.5 alin.(5), astfel: din proprie inițiativă sau la cererea unui furnizor, cu respectarea procedurilor prevăzute la art.34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 (consultare publică națională și notificarea Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele membre), sau, în cazul în care în urma negocierilor dintre furnizori nu se poate ajunge la încheierea unui acord, la cererea oricărei dintre părțile implicate, cu respectarea procedurii prevăzute la art.36 din același act normativ (procedura de soluționare a litigiilor).

3. În ceea ce privește susținerile Dvs. privind încălcarea de către ANISP a obligațiilor stabilite de legislația din domeniul concurenței, ANRCTI nu se poate pronunța din această perspectivă, instituția competență fiind Consiliul Concurenței.

De asemenea, vă informăm că ANRCTI a solicitat ANISP punctul de vedere cu privire la adresa Dvs., precum și anumite informații relevante, urmând ca, după primirea acestora, ANRCTI să analizeze măsurile legale ce se impun.

Cu stimă,

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

